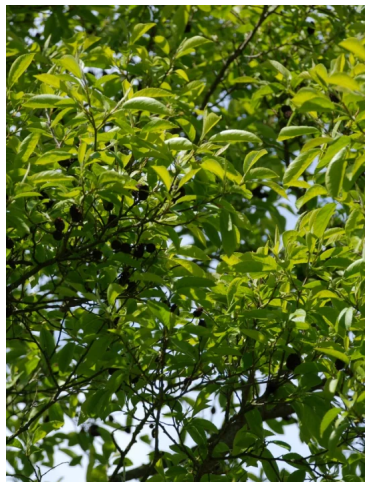

Alnus japonica

Wysokość	10 – 15(20) m
Szerokość	8-12m
Korona	broad conical, half-open crown
Kora i gałęzie	branches gray to reddish brown: bark grey, grooved, later peeling off in irregular plates
Liście	ovate to broad lanceolate, 6-12 cm long, glossy dark green
Kwiaty	catkins, ♂ light green-yellow, ♀ purplish red, February-March
Owoce	broad ovoid strobiles, 1,5-2cm
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	clayed soil, loamy soil, sandy soil
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi mokre podłoże, Odporny na krótkie podtopienie, Odporny na długie podtopienie
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	4 (-34,4 do -28,9 °C)
Odporność na wiatr	good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, odporny na sól sypaną na drogi
Zastosowanie	tereny przemysłowe
Shape	drzewo wysokopienne

Alnus japonica jest zwykle małym lub średnim drzewem, ale w sprzyjających warunkach może wyrosnąć na duże drzewo o wysokości 20 m lub nawet wyższej. Korona jest początkowo stosunkowo wąsko wyprostowana, ale później rozszerza się, tworząc stożkowatą koronę. Liście są błyszczące, ciemnozielone, czasami młode pędy są brązowe. Brzegi liści są płytko ząbkowane. Kotki męskie i żeńskie dojrzewają późną zimą. Po nich pojawiają się charakterystyczne szyszki. Są one początkowo zielone, ale w miarę dojrzewania stają się ciemnobrązowe. Naturalnie A. japonica często rośnie wzdłuż brzegów strumieni i rzek lub na bagnach. Drzewo rośnie na każdym typie gleby, ale powinna być ona wystarczająco wilgotna lub nawet mokra. Pomimo tego, że został wprowadzony do Holandii już w 1866 roku, nigdy nie był gatunkiem powszechnym. Niemniej jednak fakt, że to eleganckie małe drzewo nadaje się do stosowania na glebach wilgotnych lub podmokłych, daje wiele możliwości sadzenia wzdłuż brzegów i w wadi.